

Συνέντευξη: Κατερίνα Καριζώνη

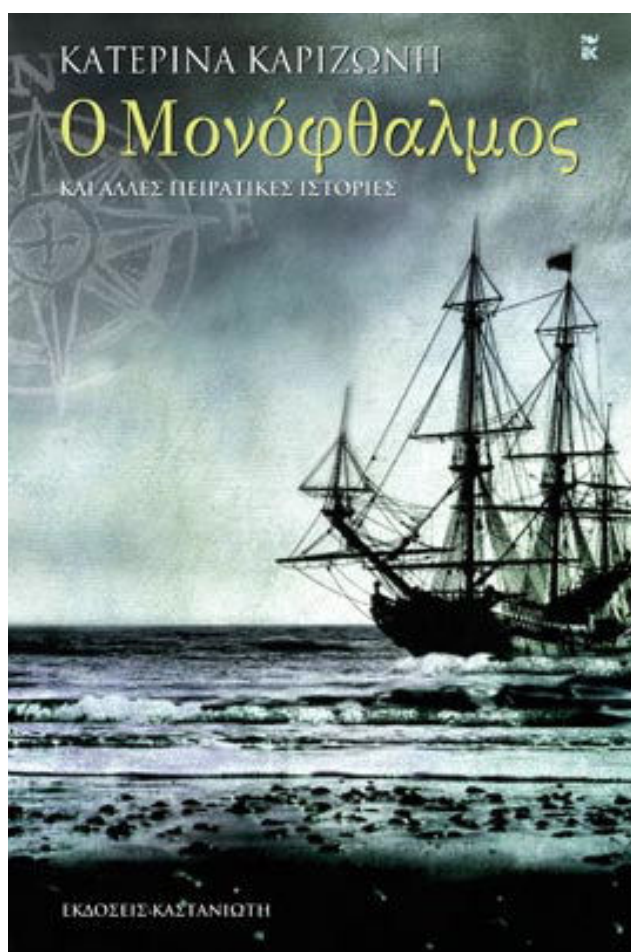
27/04/2011

Σας παρουσιάζω την συνέντευξη που έδωσε η γνωστή συγγραφέας Κατερίνα Καριζώνη στον διαχειριστή της ιστοσελίδας coinsmania.gr και συγγραφέα Ιωάννη Μπαϊμπάκη:

[I.M.] Αγαπητή Κατερίνα, είσαι διδάκτορας των οικονομικών επιστημών του ΑΠΘ και έχεις μια πολύ σημαντική συγγραφική δραστηριότητα με 25 συνολικά βιβλία, μέχρι στιγμής, που η θεματολογία τους περιλαμβάνει ποίηση, παιδική λογοτεχνία, μυθιστόρημα, ιστορική και οικονομική έρευνα. Μίλησε μας για σένα και το συγγραφικό έργο σου.

[Κ.Κ.] Ξεκίνησα από πολύ μικρή να γράφω και άρχισα με ποίηση. Στα δεκατέσσερα έβγαλα μόνη μου μια ποιητική συλλογή με τον τίτλο Πρωτοβρόχια. Είχα μια περίεργη αντίληψη γι' αυτά που έγραφα. Ήθελα να τα βλέπω τυπωμένα. Μάλλον ήμουν ψώνιο από τότε. Συνέχισα να εκδίδω λοιπόν τα ποιήματά μου σε συλλογές που έβγαιναν κάθε δύο χρόνια. Δεν πίστευα ότι μπορούσα να γράψω πεζά κείμενα, ώσπου μια μέρα έπαθα κατάθλιψη από ένα σοβαρό προσωπικό πρόβλημα που μου έτυχε. Κλείστηκα στον εαυτό μου για καιρό και χωρίς να το καταλάβω, έκανα το άλμα απ' τον ποιητικό στον πεζό λόγο που δεν τολμούσα να το επιχειρήσω στο παρελθόν και υπό κανονικές συνθήκες. Μια μέρα λοιπόν άρχισα να γράφω παραμύθια και διηγήματα για να παρηγορώ και να «παραμυθιάζω» τον εαυτό μου. Τα παραμύθια μου εκδόθηκαν αμέσως και μ' έκαναν να κερδίσω κι ένα βραβείο, του κύκλου παιδικού βιβλίου. Όλα αυτά βέβαια γίνονταν παράλληλα με τις οικονομικές και ιστορικές μελέτες και φυσικά με το διδακτορικό μου που μου πήρε τρία χρόνια αλλά γράφτηκε σε συνθήκες νηφαλιότητας. Ίσως για τις επιστημονικές μελέτες να μη χρειάζεται η συναισθηματική φόρτιση της λογοτεχνίας. Το πρώτο βήμα όμως στην πεζογραφία είχε γίνει. Δοκιμάζοντας σιγά σιγά τις δυνάμεις μου στο μεγάλο κείμενο, έφτασα κάποια στιγμή και στο μυθιστόρημα με το οποίο ασχολούμαι τα τελευταία χρόνια.

[I.M.] Το 2009 κυκλοφόρησε το βιβλίο σου «Ο μονόφθαλμος και άλλες πειρατικές ιστορίες» από τις εκδόσεις Καστανιώτη και το 2010 το βιβλίο σου «Πειρατεία στη Μάνη και στη Μεσόγειο» από τις εκδόσεις Αδούλωτη Μάνη. Στα βιβλία αυτά γράφεις για σπουδαίους, τολμηρούς και γοητευτικούς άντρες με πλούσια δράση. Πες μας για την πειρατεία και τους πειρατές στην χώρα μας. Αν μπορούσες να μεταφερθείς πίσω στον χρόνο, ποιους από αυτούς θα ήθελες να συναντήσεις και γιατί; Υπήρχαν στοιχεία ρομαντισμού στην σκληρή ζωή που έκαναν; Κάποιοι μεγάλοι πειρατές και λήσταρχοι θεωρήθηκαν λαϊκοί ήρωες. Τι οδήγησε τον κόσμο σε αυτή την εξιδανίκευση;

[K.K.] Η πειρατεία είναι πολύ μεγάλο κεφάλαιο στην ελληνική ιστορία που έχει παρανοηθεί και περιθωριοποιηθεί. Μόνο να σκεφτεί κανείς ότι η ελληνική επανάσταση στην οποία αναφερόμασταν αυτές τις μέρες στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στις επαναστατικές ομάδες που δρούσαν στη θάλασσα με την μορφή των πειρατών, φτάνει για να καταλάβουμε την εμβέλεια και τη σημασία της πειρατείας για την ελληνική ιστορία και την εθνική ανεξαρτησία. Επίσης δεν είναι τυχαίο ότι η Ελλάδα έχει την αστική τάξη της στη θάλασσα. Η εξοικείωση των ελλήνων με το υγρό στοιχείο -και μέσα σ' αυτήν την εξοικείωση περιλαμβάνεται και η πειρατεία- γέννησε την τάξη των εφοπλιστών. Η πειρατεία ήταν η Κλεφτουριά της θάλασσας. Δεν ξέρω γιατί δεν βγαίνουν να τα πουν αυτά. Μάλλον φοβούνται τις λέξεις.

Ναι. Θα ήθελα να συναντήσω πολλούς πειρατές ή αν ζούσα στο παρελθόν θα ήμουν σίγουρα πειρατής ή μάλλον πειρατίνα. Θα έκανα παρέα με τον Ιωάννη Καψή απ' τη Μήλο που κήρυξε το νησί ανεξάρτητο βασίλειο στα 1677 κι έγινε βασιλιάς, πολύ πριν αφυπνισθεί ο υπόλοιπος ελληνισμός εναντίον των Τούρκων. Γιατί αλήθεια, δεν ξέρουν τα παιδιά στα σχολεία τον Ιωάννη Καψή που ήταν ο μεγαλύτερος επαναστάτης και ήρωας της εποχής του και ξέρουν τους πειρατές της Καραϊβικής; Επίσης θα ήθελα να συναντήσω τον Δελοκάβο που ελευθέρωσε την Ανάφη απ' τους Φράγκους στα 1320 μ.χ. αλλά και τον Λικάριο από την Εύβοια που παρέδωσε τα μισά νησιά του Αιγαίου στον Μιχαήλ Παλαιολόγο. Οι πειρατές έγιναν ήρωες γιατί ακριβώς έκαναν ηρωικές και επαναστατικές πράξεις σε μια εποχή που η υπόλοιπη Ελλάδα είχε σκύψει το κεφάλι. Για τον Στάθη Ρωμανό Μανέτα, τον Ζακυνθινό πειρατή υπάρχουν 54 παραλλαγές δημοτικών τραγουδιών. Το ωραιότερο μοιρολόι στη Μάνη έχει γραφτεί για τον μονόφθαλμο πειρατή Νικολό Σάσσαρη. Αν πάτε στη Μάνη θα το ακούσετε. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι ήταν λαϊκοί ήρωες στην εποχή τους. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν ανάμεσά τους και κακοποιά στοιχεία και ότι οι ίδιοι δεν διέπραξαν αγριότητες. Αν ληφθεί υπόψη όμως ότι

η εποχή δεν τους έδινε περιθώρια να κινηθούν νόμιμα γιατί ήταν αντικαθεστωτικά στοιχεία -το καθεστώς ήταν τότε η οθωμανική αυτοκρατορία- τότε δικαιολογείται η καταστροφική δράση τους.

Υπάρχει ένας ρομαντισμός στη ζωή τους γιατί οι ίδιοι ήταν ακραίες προσωπικότητες, ριψοκίνδυνοι, έπαιζαν κορώνα γράμμα το κεφάλι τους στη θάλασσα και βέβαια ήταν παθιασμένοι ως εραστές γιατί είχαν βάλει το πάθος μέσα στη ζωή τους.

[I.M.] Ποια ήταν η διαφορά μεταξύ πειρατών και κουρσάρων; Η διαφορά αυτή έπαιζε ρόλο στην συμπεριφορά απέναντι στα θύματα τους; Οι πειρατές πίστευαν στον θεό και αν ναι, πως δικαιολογούσαν στην συνείδηση τους τα εγκλήματα που έκαναν;

Οι πειρατές ήταν άτομα που ενεργούσαν για λογαριασμό τους. Οι κουρσάροι ήταν μισθωμένοι πειρατές που τους χρησιμοποιούσαν οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής για να προκαλούν δολιοφθορές στους αντιπάλους τους σε καιρό πολέμου. Οι πειρατές πίστευαν στον θεό και μάλιστα είχαν κατά κανόνα έναν ιερέα στα καράβια τους για να τους ευλογεί και να τους δίνει άφεση. Η εκκλησία και η ανατολική αλλά και η Δυτική ήταν στενά συνδεδεμένη με την πειρατεία στη Μεσόγειο. Το Βατικανό ήταν συνεταιίρος των πειρατικών επιχειρήσεων αλλά και η δική μας Εκκλησία τουλάχιστον στην Μάνη -που έχω στοιχεία- συμμετείχε στην πειρατική λεία με 10% αλλά και στην διαδικασία της πειρατικής αρπαγής. Οι μοναχοί και οι παπάδες στη Μάνη ήταν οι τσιλιαδόροι των πειρατών στον Κάβο Γκρόσο και στον Κάβο Ματαπά.

[I.M.] Όταν ακούμε για πειρατές πάει το μυαλό μας σε ιστοφόρα πλοία, σε κανόνια, στην μαύρη σημαία με τη νεκροκεφαλή και το κυριότερο, σε σεντούκια γεμάτα θησαυρούς. Ποιοι ήταν οι στόχοι των πειρατών και τα λάφυρα τους; Επέλεγαν μόνο πολύτιμα αντικείμενα ή λεηλατούσαν τα πάντα; Πως διαχειρίζονταν την λεία τους και πως διασφάλιζαν τα διάφορα τιμαλφή και το μερτικό τους; Υπήρχαν περιοχές που έθαβαν την λεία τους και είναι γνωστές σήμερα για τον λόγο αυτό;

[K.K.] Η σημαία με την νεκροκεφαλή είναι εύρημα του 18^{ου} αιώνα. Στην αρχή αποτελούσε κόλπο για να αποφεύγονται οι συγκρούσεις ή οι ανεπιθύμητες συναντήσεις με άλλα πλοία. Η σημαία με την νεκροκεφαλή σήμαινε ότι το πλοίο έχει χτυπηθεί απ' την πανούκλα. Οι στόχοι των πειρατών ήταν να αποκομίσουν οφέλη και πλούτη. Βέβαια δεν ήταν όλοι οι θησαυροί πολύτιμοι. Δηλαδή ονόμαζαν θησαυρό ακόμα και τα χάλκινα νομίσματα ή κάποια ευτελή αντικείμενα της καθημερινής χρήσης. Συνήθως λεηλατούσαν τα

πάντα, δηλαδή δεν έφευγαν άπραγοι ποτέ απ' τα ρεσάλτα τους. Σε καταγγελίες πειρατικών επιδρομών της εποχής διαβάζουμε αντικείμενα που σήμερα θα τα περιφρονούσαν οι κοινοί κλέφτες, όπως εσώρουχα, βρακιά, πουκάμισα, παντόφλες, φέσια, αλλά τότε ήταν σημαντικά. Στη Μάνη η λεία μοιραζόταν σε ίσα μερίδια, για παράδειγμα τα υφάσματα κόβονταν σε ίσια κομμάτια και μοιράζονταν σε όλους. Οι εν πλω πειρατές μοίραζαν με διαφορετικό τρόπο την λεία τους. Ο πλοίαρχος έπαιρνε τη μερίδα του λέοντος, κάποια αυξημένα ποσοστά η ανώτερη ιεραρχία του караβιού δηλαδή, υποπλοίαρχος, σκριβάνος, αξιωματικοί, και τα υπόλοιπα τα μοίραζαν σε ίσα μερίδια στους απλούς πειρατές. Οι πειρατές συνήθιζαν να κρύβουν τη λεία τους σε σπηλιές. Στη Μάνη υπάρχουν πολλές σπηλιές που πιστεύουν ότι υπήρξαν κρυψώνες πειρατών και θησαυρών. Ειδικά στο Κάβο Γκρόσσο έχουν επιχειρήσει διάφοροι να κατέβουν σε σπηλιές και να τις ψάξουν. Και είναι πολύ λογικό αν σκεφτεί κανείς ότι η Μάνη είναι κατάσπαρτη από σπηλιές γύρω απ' το Δυρό και ότι εκεί ήταν πάντα τα κρησφύγετα και τα ορμητήρια των πειρατών.

[I.M.] Η πρώτη επικοινωνία που είχαμε, αρκετό καιρό πριν, ήταν για να ζητήσω πληροφορίες για κάποιον πειρατή γνωστό ως «γάντζο» ή «σούσουρα». Οι κυνηγοί θησαυρών προσπαθούν να εντοπίσουν την είσοδο μιας σπηλιάς που λέγεται ότι βρίσκεται κάπου στην Μαρμαρίτσα της Μαρώνειας και κρύβει έναν αμύθητο θησαυρό τον οποίο συγκέντρωσε εκεί ο πειρατής. Λέγεται επίσης ότι υπάρχει και το ημερολόγιο του πειρατή μέσα στο οποίο αναφέρονται και άλλες κρύπτες με θησαυρούς. Οι τελευταίες πληροφορίες αναφέρουν ότι ο Σούσουρας ήταν Σαμοθρακίτης πειρατής του Βορείου Αιγαίου, ο οποίος έδρασε κατά την περίοδο της ελληνικής επανάστασης μαζί με τον αδερφό του και ήταν γνωστοί ως αδερφοί Καραγεώργη. Έπειτα από τους φόνους κάποιων τούρκων που διέπραξε για λόγους τιμής, φυγαδεύτηκε στην Μάνη όπου μπόρκαρε σε πειρατικά πλοία και έτσι άρχισε την δράση του. Με αυτά τα νέα στοιχεία, έχεις να μας πεις κάτι που θα προσθέσει στην γνώση της υπόθεσης; Μήπως τελικά όλα αυτά δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένας μύθος; Υπάρχει περίπτωση ένας τόσο σπουδαίος πειρατής, όπως λέγεται ότι ήταν, να μην αναφέρεται στην βιβλιογραφία;

[K.K.] Το τελευταίο το θεωρώ απόλυτα φυσικό αφού κανείς απ' τους πειρατές δεν αναφέρεται στην επίσημη ιστορία και το ελληνικό κράτος κρύβει την πειρατεία. Και όταν αναφέρονται οι πειρατές αναφέρονται μόνο με μια άλλη ιδιότητα. Ας πούμε ποτέ δε λένε ότι ο Κολοκοτρώνης ξεκίνησε ως πειρατής, ότι οι Μαυρομιχαλαίοι, οι Μαντούβαλοι και άλλοι οπλαρχηγοί της επανάστασης ήταν πειρατές. Για τον πειρατή αυτόν δεν έχω ακούσει δυστυχώς τίποτα. Αλλά σκέφτομαι ότι αν υπήρχε ένας τεχνικός τρόπος να αδειάσουν τα

νερά γύρω απ' τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου θα βρισκόμασταν μπροστά σε μεγάλες εκπλήξεις.

[I.M.] Ήρθε η ώρα να αναφερθούμε σε έναν δημοφιλή πειρατή της Μάνης, τον Γερακάρη Λυμπεράκη. Λέγεται ότι βγήκε στην πειρατεία εξ αιτίας ενός αποτυχημένου αρραβώνα και της απαγωγής της αρραβωνιαστικιάς του από κάποιον με τον οποίο ήταν ερωτευμένη. Όταν ο Λυμπεράκης έπειτα από μια σειρά περιπέτειες, έχοντας γίνει πια ξακουστός πειρατής, επέστρεψε στον τόπο του, εκδικήθηκε για την προσβολή που του είχε γίνει κρεμώντας έντεκα άτομα από το σόι του αγαπημένου της πρώην αρραβωνιαστικιάς του. Τα πτώματα δεν τα έδωσε στους συγγενείς με την δικαιολογία ότι μπορεί να υπάρξουν ταραχές. Τα έβαλε μέσα σε έντεκα φέρετρα, τα οποία τοποθέτησε σε μια σπηλιά κοντά στον κάστρο του Κελεφά, το οποίο είχε για έδρα του. Λέγεται ότι μέσα στα φέρετρα, αντί για τα πτώματα, είχε κρύψει τους θησαυρούς που συγκέντρωσε από την πειρατεία. Πες μας για αυτόν κάποια πράγματα και τι πιστεύεις ότι ισχύει για τους θησαυρούς του;

[K.K.] Αυτό με τα φέρετρα δεν το ξέρω. Ξέρω ότι ο Λυμπεράκης Γερακάρης εκτέλεσε τριανταπέντε άτομα απ' το σόι των Στεφανόπουλων για να τους εκδικηθεί. Στην πειρατεία δεν βγήκε εξαιτίας της γυναίκας που αγαπούσε απλά ξαναγύρισε στην πειρατεία που ήταν η βασική ασχολία του αλλά και η ασχολία όλων των μανιατών και ειδικά όσων ζούσαν στο Οίτυλο, το Μεγάλο Αλγέρι όπως ονόμαζαν την περιοχή εξαιτίας της πειρατείας. Οι Γερακάρηδες ήταν μεγάλο σόι της Μάνης και ασκούσαν από αιώνες πειρατεία. Έχω ακούσει ότι έψαξαν πολλοί στις σπηλιές της Μάνης για θησαυρούς και μάλιστα κάποιοι φίλοι μου είπαν ότι θα επιχειρούσαν να κατέβουν με κάτι ειδικά όργανα ράβδους -δεν ξέρω πώς τα λένε- στα σπήλαια κοντά στο Δυρό, αλλά δεν έμαθα τη συνέχεια.

[I.M.] Κατά την διάρκεια της έρευνας σου συνάντησες αναφορές για κρυμμένους πειρατικούς θησαυρούς στην Ελλάδα και αν ναι, θα ήθελες να μας περιγράψεις κάποιες από αυτές; Ποιες είναι οι περιοχές που δέχτηκαν τα περισσότερα πλήγματα από τους πειρατές;

[K.K.] Οι περιοχές που δέχτηκαν τα μεγαλύτερα πλήγματα ήταν οι παράκτιες γύρω απ' το Αιγαίο. Μερικά νησιά δοκιμάστηκαν περισσότερο, όπως απ' τις Κυκλάδες η Πάρος, η Νάξος, η Αμοργός, η Κίμωλος, η Σύρος, επίσης η Ικαρία, η Σάμος, οι Στροφάδες, η Σαπιέντζα ήταν άγρια πειρατικά λημέρια. Οι βραχονησίδες ήταν ένας καλός τόπος για να κρύβονται οι πειρατές και ειδικά αυτές που διέθεταν σπήλαια. Η νότια Πελοπόννησος, τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα ήταν επίσης κρησφύγετα πειρατών.

[I.M.] Την πειρατεία ως φαινόμενο την συναντάμε ακόμη και στις μέρες μας σε κάποιες γωνιές του πλανήτη. Γιατί πιστεύεις ότι συμβαίνει αυτό; Οι βασικές τεχνικές δράσης των σημερινών πειρατών παραμένουν οι ίδιες με εκείνες των παλιών πειρατών;

[K.K.] Όσο υπάρχει φτώχεια και καταπίεση θα επαναλαμβάνονται τα φαινόμενα της πειρατείας. Ύστερα η πειρατεία συνδέεται με τη φυγή, την αντίσταση, την ελευθερία, το όνειρο, το ταξίδι που πάντα θα συγκινούν την ψυχή. Οι τεχνικές της σύγχρονης πειρατείας δεν έχουν αλλάξει στην ουσία τους αλλά στα τεχνολογικά μέσα. Μια μέρα όμως θα ξαναθυμηθούμε τους πειρατές καθώς το διαδίκτυο μου θυμίζει συχνά έναν απέραντο και ανεξερεύνητο ωκεανό και ότι γίνεται εκεί μέσα.

[I.M.] Είσαι διδάκτορας των οικονομικών επιστημών του ΑΠΘ και έχεις δημοσιεύσει αρκετές μελέτες γύρω από το αντικείμενο σου. Μάλιστα το διδακτορικό σου αφορά την περίπτωση της Εθνικής Τράπεζας, 1933-1937. Έχω κάνει μια έρευνα για τον Αλή πασά και τους θησαυρούς του, όχι αυτούς που βρέθηκαν αλλά αυτούς που πιστεύεται ότι βρίσκονται ακόμη κρυμμένοι και έπεσα επάνω σε κάποια στοιχεία. Για την εισπραξη των φόρων του ο Αλή πασάς διέθετε ολόκληρο τάγμα εισπρακτόρων. Ανάμεσα σε αυτούς ήταν και ο έμπιστος του ταμίας Σταύρος Τσαπαλάμος (Ιωάννου), πατέρας του ιδρυτού της Εθνικής Τράπεζας Γεωργίου Σταύρου. Ο Σταύρος Ιωάννου είχε εγκατασταθεί στην Βιέννη, όπου και διατηρούσε εμπορικό γραφείο. Στα 1811 αφήνει το γραφείο της Βιέννης στον γιό του Γεώργιο Σταύρο, ο οποίος το διευθύνει επί μία δεκαετία. Ανάμεσα στις δραστηριότητες του ήταν και η αγορά πολυτίμων λίθων για τον Αλή πασά. Εδώ τα πράγματα γίνονται λίγο θολά και κάπου λέγεται ότι η εκκλησία είχε αποκτήσει τεράστιες εκτάσεις από τον Σουλτάνο αλλά και δια μέσω του Δεσπότη των Ιωαννίνων είχε αποκτήσει «πρόσβαση» στις καταθέσεις του Αλή πασά σε τράπεζα της Κέρκυρας όπου παρεπιδημούσε ο Γεώργιος Σταύρου. Είναι γνωστό ότι η εκκλησιά είναι ο δεύτερος, μετά το κράτος, μεγαλύτερος μέτοχος της Εθνικής και ότι ο Γεώργιος Σταύρου υπήρξε ιδρυτής και ισόβιος διοικητής της. Βάση όλων αυτών, θα ευσταθούσε να πούμε ότι ένα μέρος των χρημάτων του Αλή πασά χρηματοδότησε την δημιουργία της Εθνικής Τράπεζας;

[K.K.] Πολύ πιθανόν. Χαίρομαι που μαθαίνω καινούργια πράγματα για το θέμα γιατί δεν φτάνει που ασχολούμαι με τους πειρατές, ήμουν και υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας για δεκαπέντε χρόνια. Αισθάνομαι λοιπόν ικανοποίηση που πληρωνόμουν και πληρώνομαι και τώρα με την σύνταξη απ' τα χρήματα του Αλή Πασά. Είναι πολύ

πιθανό να ισχύουν όλα αυτά. Το εμπόριο δεν είχε την καθαρή και νόμιμη μορφή που έχει σήμερα. Οι νόμοι ήταν ευμετάβλητοι και δεν εφαρμόζονταν. Τα όρια ανάμεσα στο νόμιμο, στο παράνομο και στο κλεμμένο ήταν συχνά αδιευκρίνιστα. Είναι αυτό που έλεγα απ' την αρχή ότι στην δημιουργία της ελληνικής αστικής τάξης έπαιξαν πολύ σημαντικό ρόλο οι πειρατές γιατί η συσσώρευση πλούτου έγινε και γίνεται πάντα μέσα από διαδικασίες αρπαγής. Θυμηθείτε την Αμερική, τους Κονκισταδόρους, τους δυτικούς αποίκους της Αφρικής, ακόμα και τους καπιταλιστές του προηγούμενου αιώνα. Το μέσον ήταν πάντα η αρπαγή που είναι και η ουσία του ζητήματος, είτε είμαστε στη θάλασσα είτε στη στεριά, είτε με νόμιμα είτε με παράνομα μέσα, είτε με πόλεμο, είτε ειρηνικά. Στις μέρες μας για παράδειγμα η αρπαγή γίνεται με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ή με τοπικούς πολέμους που ξεσπούν σε διάφορα μέρη του πλανήτη και με άλλους αφανείς τρόπους που όμως πλήττουν την καθημερινή μας ζωή και την κάνουν αφόρητη.

[I.M.] Αφού σε ευχαριστήσω για την τιμή που μας έκανες να παραχωρήσεις συνέντευξη σου, θα ήθελα να μας πεις πως βλέπεις το coinsmania.gr και ποιο το μήνυμά σου προς τους κυνηγούς θησαυρών που αναζητούν πειρατικές αποκρύψεις;

[K.K.] Να συνεχίσουν να κυνηγούν θησαυρούς και θα τους πω και ένα γιαπωνέζικο ρητό που άκουσα σήμερα το πρωί: «Ο καλός ταξιδιώτης δεν έχει προκαθορισμένη διαδρομή, και δεν είναι ποτέ προσηλωμένος στην ιδέα του να φθάσει κάπου».

Επίσης να σας πω ότι το καινούργιο μου μυθιστόρημα με τον τίτλο «ο χάρτης των ονείρων», που θα βγει στις 2 Μαΐου από τις εκδόσεις Καστανιώτη, έχει κεντρικό θέμα το κυνήγι ενός θησαυρού, του θησαυρού των Κοντόσταβλων που έφυγαν μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης με τρία πλοία φορτωμένα θησαυρούς από τη Βασιλεύουσα.

Όσο για το [coinsmania](http://coinsmania.gr) έχω αρχίσει να το επισκέπτομαι και να συμβουλευόμαι τις αναρτήσεις του.

Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ που τα είπαμε.

Σχετικά: Επισκεφτείτε το προσωπικό μπλοκ της Κατερίνας Καριζώνη, ακολουθώντας τον παρακάτω σύνδεσμο:
<http://karizoni.blogspot.com/>